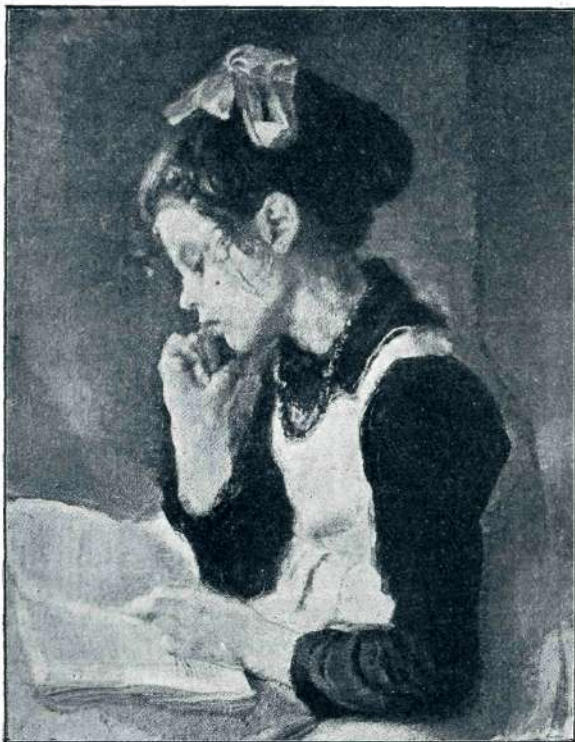

DOMIN SVET

LETNIK 38. V LJUBLJANI 1. MAJA 1925. ŠTEVILKA 3.

A. SPADINI: ZAMIŠLJENA DEKLICA.

MUKA GOSPÉ VERE.

FRANCE BEVK.

13.

Tisti večer je bila žena drugačna. Odgovarjala je na vsa vprašanja tiho, ponižno; bila je telesno in duševno izmučena.

Spala je trdno. Ponoči se je odpočila, napeti živei so odnehali. Njen odpočitek pa je deloval nasprotno.

Domišljija je pričela delovati živeje. Neverjetnosti si je naslikala verjetne. Še pismo ji ni šlo iz spomina. V nji je raslo vse tisto iz prejšnjega dne in je doseglo staro višino.

Z možem je govorila. Silila se je celo v prijaznost. Njeno čuvstvovanje se je uklonilo pod vzroki, ki so ženskega, praktičnega značaja.

Nejevolja do moža je deloma izginila. Zavedla se je, da je njeno življenje od-

visno od njega. Hoté ali nehoté mu je vendarle dekla, dasi bi si tega ne bila priznala nikoli.

Začela pa je sovražiti ženske. To njeno sovraštvo se ni izražalo v kritiki obleke, stasa, običajev ali življenja sovrstnic; segalo je globlje. Zasovražila jih je zato, ker so ženske. Čim lepša je katera bila, čim lepša obleka je pokrivala njene ude, tem večji je bil njen srd do nje.

Cele popoldneve je slonela na oknih in jih je gledala. Premagovala se je, da ni pljunila na nje, ki so hodile mimo, oblagodarjene z lepoto in prikupljivostjo. Kajti ona je sovražila vse. Ni mogla vedeti, katera je tista, ki je premamila njenega moža. Morda hodi pod njenim oknom in se ji roga. Kadar je ženska pogledala na njeno okno, ji je mehanično planila misel skozi možgane: ta je tista!

Tega neznosnega sovraštva ni skrivala pred svojim možem. Kadar je z njim govorila, je govorila o ženskah. Zasmehovala je njih lepoto, z umetnimi sredstvi pričarano, blatila njih dušo, z lažjo pobarvano. Skoraj za vsako je imela na jeziku skrajno srdit, skozi zobe izgovorjen izraz: vlačuga! Pri tem pa je merila moža v dno oči, kaj poreče.

Molčal je. Le enkrat, ko je šlo za znano osebo, je dejal: »To ne more biti res. Ti gledaš prečrno!«

Žena je postala pozorna.

»Kaj ti je toliko do nje?«

Mož je spoznal ost tega vprašanja. Molčal je. Ni se maral igrati z ognjem.

Ko sta šla v nedeljo na sprehod, se je brez premora obešala na njegovo roko, dasi je bila dušeča vročina. Hotela je javno dokazati, da je to njen mož in njena last...

Srečala sta mlado damo, ki je koketno pogledala njenega moža; ženi je planila vsa rdečica v obraz. Obstala je in ji je srdito zaklicala:

»Kaj hočete od mojega moža?«

Tuja dama se je ustavila. Mož je potegnil Vero za seboj. Dama je v hipu